

Pavel Jurek

PORNO POKOLENJE

ili: šta ne želim

[verzija 2004]

Za početak: Gde se TO dešava?

Apartman. AGNES leži na stomaku na podu. Piše na laptopu. U majici je, ali nema gaćice. Ulazi DŽONI.

DŽONI: Hej, Agnes.

AGNES: Hej, Džoni.

(DŽONI se naginje nad AGNES. Ljubi je u znak pozdrava.)

DŽONI: Šta radiš, ljubavi?

AGNES: Zar ne vidiš? Pišem članak pod naslovom: "Gde se u Varšavi najbolje vrši velika nužda"!

DŽONI: Zajebavaš? Sama si se toga setila?

AGNES: Ne. Naručili su mi iz novina.

DŽONI: Pa, gde je najbolje srati?

AGNES: U baru "Ukus uspeha". Na pedeset i prvom spratu solitera "Lolito". Odeš tamo na prazan stomak. Naručiš hranu, jedeš je sedeći na wc šolji, sereš, kada imaš potrebu, a oni to diskretno sklanjaju, pakuju i daju ti pri odlasku.

DŽONI: Baš je ekstra. Probala si?

AGNES: Naravno.

DŽONI: I ne smrdi?

AGNES: Ne. Na izlazu dobijaš bocu kiseonika ili uzorak toaletne vode „Fanaberija“, na bazi nebeskih ružica koje rastu u Sierra Leone.

DŽONI: Aha... A gde ti je govno?

AGNES: Leži na spravama.

(DŽONI prilazi Hi-Fi spravama, na kojima leži zlatna kutija.)

DŽONI: Kutija do jaja! Obećaj da ćeš mi je dati, kada ti više ne bude potrebna.

AGNES: Možeš je uzeti odmah, zajedno sa sadržajem. Jela sam srneće kotlete.

DŽONI: Hvala. Čuvaću u njoj korišćene kondome.

(DŽONI uzima kutiju i sklanja je u ranac. Pogleda AGNES i staje kao ukopan.)

DŽONI: Imaš božanske gaćice!

(AGNES baca pogled na svoje gole guzove.)

AGNES: Dođavola, opet sam zaboravila da ih navučem! Zato mi se smrzla capli!

(DŽONI prilazi AGNES i ljubi je u pupak.)

DŽONI: Napravi neku žurku, kako bih mogao da gledam kako te neko muva.

AGNES: U redu, ali kada se vratim sa Malte.

DŽONI: Kojeg kurca ideš na Maltu?

AGNES: Na školovanje. Naučíte me kako da uradim tako da bi svi srali tamo gde im se kaže!

(GLAS: Nije važno gde se to radi, već kako... Važno je čime ćeš se obrisati. Fabrika toaletnog papira, glavni sponzor drame, poziva vas na veliku nuždu...)

Nešto sledeće: NA DRVETU

DŽONI I BARTEK stoje ispod drveta i upražnjavaju oralni seks. BARTEK je aktivan.

DŽONI: O tako, to mi je bilo potrebno...

BARTEK: Poprilično si napaljen.

DŽONI: Bio sam kod Agnes. Kod nje u stanu odmah mi se diže.

BARTEK: Šta radi Agnes?

DŽONI: Piše o govnicama.

BARTEK: Kad će biti sledeća žurkica kod nje?

DŽONI: Uskoro... Uuuu... Stiže! O, do đavola...

(DŽONI briše svoj penis, a BARTEK usta.)

DŽONI: Tako je sjajno pre, a tako odvratno po...

(DŽONI zakopčavajući pantalone, gleda drvo.)

DŽONI: Šta je to gore?

BARTEK: Kućica.

DŽONI: Pa još nemate dece.

BARTEK: Napravio sam je za sebe. Obožavam da sedim na drvetu.

DŽONI: A znaš li... I ja!

BARTEK: Dobro, idemo!

(DŽONI i BARTEK se penju na drvo i smeštaju se u kućicu. Nekoliko trenutaka ništa ne govore.)

BARTEK: Šta kažeš, do jaja?

DŽONI: Super.

BARTEK: A da zapalimo džoint?

DŽONI: Neću reći ne...

(BARTEK vadi iz skloništa travu i mota džoint. Pali ga.)

BARTEK: Ovde se odmaram.

DŽONI: Zavidim ti.

BARTEK: A što ne sagradiš sebi ovako nešto.

DŽONI: Znaš kakav sam. Imam previše love. Sagradiću neku kapelicu od zlata i osećaću se u njoj fatalno. A ova je prelepa, mada jednostavna...

(DŽONI gleda oko sebe.)

DŽONI: Ima nešto u tome, pa se ovde tako dobro osećamo?

BARTEK: Jer smo izrelaksirani. Vratili smo se prirodi.

DŽONI: To mi dodatno govori o tome, da se povučem iz branše.

BARTEK: Govoriš li ozbiljno?

DŽONI: Da. Hoću da se posvetim istinskoj umetnosti. Sada mogu.

[...]

BARTEK: A šta preostaje meni, koji sam od umetnosti počeo?

DŽONI: Život.

BARTEK: A odakle da uzmem za život?

DŽONI: Zараđuj tako kako ja: na zadovoljavanju ljudske znatiželje.

BARTEK: Ne, to nije za mene. Ja volim da zarađujem na umetnosti.

DŽONI: Pomisao na umetnost ponovo mi ga je digla... Mogu li te u dupe?

BARTEK: Naravno!

(GLAS: *Eh, sećaš li se dečaćkih zabava... To su bila vremena!... I tvoje... detinjstvo može večno da traje... "Kućica", producent kućica na drvetu, glavni sponzor drame, poziva vas na sjajnu zabavu...*)

A kao treće: MALO NAS JE ZA PEČENJE HLEBA, A PREVIŠE ZA TESTO

KAŠKA sedi na metalnoj stolici u apartmanu AGNES. Ulazi gola AGNES sa čašom šampanjca. Daje je KAŠKI.

KAŠKA: Hvala... Divno si se opalila na Malti.

AGNES: Zato ti izgledaš fatalno.

KAŠKA: Jer nisam u drugom stanju i provodim noći uz Internet. Šta ima kod tebe, Agnes?

AGNES: Sve vreme taj jebeni Kierkegaard... Znaš li da, na danskom, njegovo prezime označava groblje?

KAŠKA: Šta ti je... Osećaš se kao neka egzistencijalistkinja?

AGNES: Samo pokušavam da završim svoj diplomski rad.

KAŠKA: Još ga nisi završila?

AGNES: Bila sam zauzeta pravljenjem karijere.

KAŠKA: Šta će ti diploma?

AGNES: Jer ne želim do kraja života da radim na Internetovom kulturnom informatoru.

KAŠKA: A šta bi htela da budeš?

AGNES: Zvezda, glumica, spiker vremenske prognoze, autorka slavnog talk-show-a... Ali uviđam da mogu da budem prva porno-glumica – magistar filozofije.

KAŠKA: Samo u Poljskoj. Pročitala sam na Internetu, da u Nemačkoj jedna porno-glumica ima doktorat iz filozofije.

AGNES: A na koju temu joj je taj doktorat?

KAŠKA: O Spinozi.

AGNES: Čini se da su sve uloge na ovom svetu već podeljene...

[...]

AGNES: Ne želim da umrem nepoznata! Čak je i Džoni prestao da snima ona govna na televiziji i piše dramu...

KAŠKA: Teško se probiti.

AGNES: U pizdu materinu! Nema se čak ni protiv čega buniti. Čak i ako prestanem da pišem o govnicima, na moje mesto će se odmah baciti pet drugih još glupljih capi.

KAŠKA: Ne brini se... Na određen način već si slavna...

AGNES: Na koji, majke ti, na koji?

KAŠKA: Tvoje žurke su slavne... u našem krugu. A i radiš u medijima.

AGNES: A ko danas ne radi u medijima?

KAŠKA: Moja nova žrtva.

(AGNES upitno posmatra KAŠKU.)

KAŠKA: Ona je obična prodavačica u mom naselju... Danas, kad sam kupovala ovaj šampanjac, ona mi je jednostavno rekla da imam lepe oči. Baš potrefi! Živi u istom bloku, u prizemlju... Hoćeš li da je upoznaš?

AGNES: Vredi li?

KAŠKA: Prijatno je ponekad porazgovarati sa nekim običnim.

AGNES: Hoćeš da kažeš, da nemaš nekog kuratog?

KAŠKA: Da. Upravo sam otkrila svoje biseksualne sklonosti.

AGNES: Pa, biće, da je tako...

(GLAS: Hipermarket „Beanclerc“, glavni sponzor drame, poziva vas u kupovinu. Naša ekipa profesionalaca ispuniće sve vaše želje, čak i one najskrivenije...)

Četvrti susret: PRIJEMNOST GRAVITACIJE

LI sedi na klupi ispred bioskopa. Čita knjigu. Prilazi joj KAŠKA.

KAŠKA: Kako se zoveš?

LI: Lidija.

KAŠKA: Ne može tako. Od danas ćeš biti LI!

LI: Zašto „LI“?

KAŠKA: Jer mi se tako dopada, a osim toga, ti si previše obična, da bi imala i obično ime. (Pružaj joj ruku.)

KAŠKA: Zdravo, LI.

LI: Zdravo, Kaška. Divno izgledaš. Smršala si.

KAŠKA: Bila sam trudna.

LI: Više nisi?

(KAŠKA se tajanstveno osmehuje.)

KAŠKA: Ne.

LI: Dečak ili devojčica?

KAŠKA: Dečak.

LI: Šteta što ga nisi ponela sa sobom...

KAŠKA: Nisam mogla... Izgubila sam ga.

LI: Tako mi je žao...

[...]

KAŠKA: Telefonirala mi je Agnes. Priređuje porno-žurku.

LI: Kada?

KAŠKA: Poslaće mi e-mail.

LI: Povešćeš me?

KAŠKA: Naravno.

LI: Ne mogu da dočekam da upoznam Agnes!

KAŠKA: A ja i dalje žalim što više nisam trudna.

(GLAS: Za to vam više nije potreban on... Dovoljno je da postojimo mi... Centralna banka... muškog semena, glavni sponzor drame, poziva vas na oplodnju...)